

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 3.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392979072/facsimile.pdf> (tilgået 03. december 2023)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

allerede sad. Præsten blottede sit gråhårede Hoved og bukkede let.

«Farvel, Hr. Pastor.»

Vognen kørte hen ad den opblødte Vej langs Fjorden. Hjulene knagede i Gruset, og Regnen strømmede ned ad Ruderne. De gule Bølger slikkede op ad Stendæmningen — langt ude i Disen svømmede en skovmørk Ø.

«Stakkels Mand,» sagde Fader, «han er så vist ikke egnet til den Gærning,» han sad stedse med Tue i Hånden. Moder svarede ikke, hun stirrede frem for sig under det sorte Stør, men Regitze hulkede i sin Krog. Faders Øjne blev urolige, han så ud ad Vinduet. Og så kom Tue også til at græde.

Alf var jo død.

— — — — —
Det var samme Aften. Tue legede i Stuen ud mod Fjorden; Blæsten tudede i Skorstenen, og Regnen trommede paa Vinduerne, men de røde Gardiner var trukne for, og her var hyggeligt og lunt. Ane sad ved Bordet og stoppede Strømper, Lampelyset faldt hen over hendes bøjede, grå Hoved og svære Skuldre, ellers var der halvmørkt i det store Rum. Tue galoperede rundt langs Væggene og knaldede med sin Pisk, Smæld i Smæld — han legede Guldfux, og det var morsomt. Men hvor meget han så end prustede og trampede i Gulvet, så Ane ikke op, bare stoppede og stak i sin lange Strømpe. Af og til sukkede hun dybt, Ane var kedelig i Aften, men det måtte hun om, han havde nok med at tøjle Fuxen. Se nu bare, hvor den stejlede, så dens gyldenrøde Manke strømmede ned over Ryggen. Men bi — et kraftigt Tag i Tøjlerne, og den foer atter af Sted i elegante Spring, dens sorte Hove smældede og klaprede.

Døren gik. Moder stod henne paa Tærsklen, slank og lille, missende med Øjnene mod Lampelyset, der